

De Kerkvaders: een deur naar Rome!

https://www.wayoflife.org/database/church_fathers_a_door_to_rome.html, 4-6-2008.

Update 21-10-2020

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (HSV)

Vertaling, ingekort (aan het eind) en voetnoten door M.V. Update 6-6-2024 (→ versie 21-10-2020)

Veel mensen zijn de Rooms-katholieke kerk (RKK) binnengewandeld door de brede deur van de zogenaamde “kerkvaders”. Dit artikel is een luide waarschuwing tegen de huidige wijdverspreide aantrekkingskracht tot de “kerkvaders” binnen het evangelicalisme.

De katholieke apologetische bedieningen gebruiken de “kerkvaders” om aan te tonen dat Rome’s doctrines teruggaan tot de vroegste eeuwen. In het boek *Born Fundamentalist, Born Again Catholic*, gebruikt David Currie voortdurend de “kerkvaders” om zijn positie te ondersteunen. Hij zegt: “De andere groep auteurs die evangelicals zouden moeten lezen ... is de vroege Kerkvaders” (p. 4).

De contemplatief gebed beweging is gebouwd op ditzelfde zwakke fundament. Wijlen Robert Webber, een Wheaton College professor die een van de belangrijkste proponenten was van deze terug-naar-de-kerkvaders beweging, zei:

“De vroege Kerkvaders kunnen ons terugbrengen naar wat gebruikelijk is en ons helpen achter onze verschillende tradities te komen ... Hier ligt onze eenheid. ... Evangelicalen moeten verder gaan dan praten over de eenheid van de kerk om het te ervaren door een houding van acceptatie van de hele kerk en een ingang in dialoog met de orthodoxe, katholieke en andere protestantse instanties” (*Ancient-Future Faith*, 1999, p. 89).

Het feit is echter dat de “vroege Kerkvaders” meestal kettters waren!

De term verwijst naar de verschillende kerkleiders van de eerste eeuwen na de apostelen wier geschriften zijn overgeleverd.

De enige echte “kerkvaders” zijn de apostelen en profeten wier geschriften gegeven werden door goddelijke inspiratie en opgeschreven werden in de Heilige Schrift. Zij gaven ons “het geloof dat eenmaal aan de heiligen overgeleverd is” (Judas 3). Het geloof dat zij overleverden is in staat “volmaakt [te] zijn, tot elk goed werk volkomen toegerust” (2 Timotheüs 3:16-17). Wij hebben niets nodig boven de Bijbel. De leer van de “kerkvaders” bevat geen jota of tittel van goddelijke inspiratie.

De term “kerkvaders” is een verkeerde benaming en werd betrokken van de katholieke valse leer van hiërarchische kerkheerschappij. Deze mannen waren geen “vaders” van de kerk in enige Schriftuurlijke zin en ze hadden geen goddelijk gezag. Zij waren louter kerkleiders uit verschillende plaatsen die een verslag hebben nagelaten van hun schrijven. Maar de RKK verhoogde mensen tot gezag ver boven de grenzen van de Schrift, en maakte hen “vaders” over de lokale kerken en die van de hele wereld.

De “kerkvaders” zijn onderverdeeld in vier groepen: **Apostolische Vaders** (2de eeuw), **Ante-Niceaanse Vaders** (2de en 3de eeuw), **Niceaanse Vaders** (4de eeuw), en **Post-Niceaanse Vaders** (5de eeuw). Niceaans verwijst naar het Concilie van Nicea in 325 nC. dat over de kwestie van het Arianisme ging en de doctrine van Christus’ goddelijkheid bevestigde. Dus, de Ante-Niceaanse Vaders

zijn zo genoemd omdat zij leefden in de tijd vóór dit concilie, en de Post-Niceaanse Vaders omdat zij leefden in de eeuwen ná het concilie.

Alle “kerkvaders” waren besmet met enige valse leer, en de meesten van hen waren ernstig besmet. Zelfs de zogenaamde Apostolische Vaders van de 2de eeuw leerden het valse evangelie dat de doop, het celibaat en het martelaarschap voorzagen in vergiffenis van zonden (Howard Vos, *Exploring Church History*, p. 12). En van de latere “vaders” – Clemens, Origenes, Cyrillus, Hiëronimus, Ambrosius, Augustinus, Theodorus, en Johannes Chrysostomus – bevestigt dezelfde historicus: “In hun levens en leringen vinden we de kiem van bijna alles wat later ontstond. In kiemvorm verschijnen de dogma’s van het vagevuur, de transsubstantiatie, het priesterlijke middelaarschap, de wedergeboorte door het doopsel en het hele sacramentele systeem” (Vos, p. 25).

In feite was een van de Post-Niceaanse “vaders” – Leo I – de eerste RKK-paus!

Daarom zijn de “kerkvaders” eigenlijk de vaders van de RKK. Zij zijn de mannen die het fundament legden van de afvalligheid die geproduceerd werd door de RKK en de Griekse orthodoxie.

De nieuwtestamentische geschriften waarschuwen frequent dat er een afval zou komen, een afwijken van het geloof, onder belijdende christenen. De apostelen en profeten zeiden dat deze afvalligheid reeds was begonnen in hun dagen en waarschuwden dat dit zou toenemen tegen de tijd van Christus’ wederkomst.

Paulus getuigde hiervan op vele plaatsen en gaf ons een glimp van de venijnige aanvallen die toen reeds Gods werk plaagden. Beschouw zijn laatste boodschap aan de ouderlingen te Efeze (Hand. 20:29-30). Paulus waarschuwde hen dat er valse leraars zouden binnenkomen én in hun eigen rangen zouden opstaan. Beschouw zijn tweede brief aan de Korinthiërs (2 Korinthiërs 11:1-4, 12-15). De valse leraars die in Korinthe actief waren verdraaiden drie van de belangrijkste doctrines van het nieuwtestamentische geloof: Jezus Christus, Redding en de Heilige Geest; en de kerken verkeerden in het gevaar omvergeworpen te worden door deze dwalingen. Beschouw Paulus’ waarschuwingen aan Timotheüs in 1 Timotheüs 4:1-6 en 2 Timotheüs 3:1-13 en 4:3-4.

Petrus wijdde het hele 2de hoofdstuk van zijn tweede brief aan dit thema. Hij waarschuwde in vers één dat er valse leraars zouden komen die “verderfelijke ketterijen” leren, verwijzend naar de ketterijen die de ziel tot de eeuwige hel vervloeken. Als iemand, bijvoorbeeld, het volgende ontkent: de maagdelijke geboorte, godheid, menselijkheid, zondeloosheid, eeuwigheid, verzoening of opstanding van Jezus Christus, kan hij niet gered worden. Ketterijen die betrekking hebben op zulke zaken zijn verderfelijke ketterijen. De verdraaiing van de “leer van Christus” resulteert in een “andere Jezus”.

Johannes gaf gelijkaardige waarschuwingen in zijn brieven (1 Johannes 2:18, 19, 22; 4:1-3; 2 Johannes 7-11).

Toen Hij zich richtte tot de 7 gemeenten in Openbaring 2-3, waarschuwde de Heer Jezus Christus dat velen van de apostolische kerken reeds zwak waren en met ketterse aanvallen te maken kregen (Openbaring 2:6, 14-15, 20-24; 3:2, 15-17).

In de dagen van de apostelen lag het nieuwtestamentische geloof dus van alle kanten onder vuur door gnosticisme, judaïsme, Nicolaitisme en andere ketterijen.

En de apostelen en profeten waarschuwden dat deze afvalligheid zou toenemen.

Paulus zei: “Maar slechte mensen en bedriegers zullen van kwaad tot erger voortgaan: zij verleiden en worden verleid” (2 Timotheüs 3:13). Dit beschrijft de koers van de kerkbedeling in termen van zich verspreidende ketterijen!

Daarom is het niet verrassend te zien dat leerstellige dwaling zo alom heerste in zelfs de kerken van de eerste eeuwen.

Bovendien hebben we maar een gedeeltelijk verslag van de eerste eeuwen, en de overgeleverde geschriften werden erg gefilterd door Rome. De RKK was een heel millennium aan de macht en haar inquisitie reikte tot de verste uithoeken van Europa en verder. Rome deed alles wat in haar macht lag om de geschriften te vernietigen van hen die met haar verschilden. Beschouw de Waldenzen. Dezen waren bijbelgelovige christenen die leefden in Noord-Italië en Zuid-Frankrijk en elders

tijdens de donkere eeuwen en ze werden eeuwenlang vurig vervolgd door Rome. Alhoewel we weten dat de Waldenzen een geschiedenis hebben die begint in de 11de eeuw, indien niet eerder, is hun historisch verslag haast helemaal verwoest door Rome. Enkel een handjevol waldenzische geschriften werden overgeleverd uit al die eeuwen.

Het is daarom niet verbazingwekkend dat de overgeleverde geschriften uit de eerste eeuwen deze zijn die sympathiseren met de doctrines van Rome. Dit bewijst niet dat de meeste kerken van toen zich hielden aan de RKK-doctrine. Het bewijst enkel dat het de pro-RKK geschriften toegestaan was te overleven. Wij weten dat er in die vroege eeuwen veel kerken waren die niet instemden met de roomse doctrine, omdat ze vervolgd werden door de Rooms en zij vermeld worden in de geschriften van de “kerkvaders”.

EEN BLIK OP ENKELE KERKVADERS

Ignatius van Antiochië (c. 50 – 110)

- Ignatius was de bisschop van Antiochië in de vroege 2de eeuw. Hij werd gearresteerd rond 110 nC. en naar Rome gezonden voor berechting en martelaarschap.
- Hij leerde dat kerken ouderlingen moeten hebben én een regerende bisschop; met andere woorden: hij plaatste één bisschop boven de anderen, terwijl in de Schrift de termen “bisschop” en “ouderling” refereren naar hetzelfde nederige ambt in de vergadering (Titus 1:5-7).
- Hij leerde dat alle kerken deel uitmaken van de ene universele kerk.
- Hij claimde dat een kerk niet het gezag heeft te dopen of het Avondmaal des Heren te leiden tenzij ze een bisschop heeft.
- Deze relatief onschuldige dwalingen plaveiden echter de weg voor nog meer dwaling in de volgende eeuw.

Justinus de Martelaar (c. 100 – c. 165)

- Toen Justinus het Christendom aannam, hield hij vast aan zijn heidense filosofie.
- Hij interpreteerde de Schrift allegorisch en mystisch. De 1000 jaar die in Openbaring 20 wordt genoemd, is bijvoorbeeld geen letterlijke 1000 jaar, maar staat voor iets anders.
- Het is in de geschriften van Justinus Martyr dat we voor het eerst de ketterij van de vervangingstheologie vinden. in *Dialog met Trypho* paste hij de term “Israël” toe op de kerk (Charles Ryrie, *Dispensationalism Today*, editie 2007, p. 128).
- Hij hielp het idee van een “middentoestand” na de dood ontwikkelen, die niet hemel noch hel was. Uiteindelijk werd deze leer Rome’s “vagevuur”.

Ireneüs (c. 125 – 202)

- Ireneüs was een ouderling in Lyon, Frankrijk, die een polemieek “Tegen de Ketterijen” (Adversus Haereses) schreef in ong. 185 nC.
- Hij ondersteunde het gezag van de bisschop als regeerder over vele kerken.
- Hij verdedigde kerktraditie boven wat de Schrift toestaat. Om deze reden wordt hij door de RKK gezien als een van hen.
- Hij leerde de katholieke ketterij van “echte aanwezigheid”; hij zei: “De eucharistie-hostie wordt het lichaam van Christus”.

Clemens van Alexandrië (c. 150 – c. 230)

- Van 190 tot 202 stond Clemens stond het hoofd van de ketterse school van Alexandrië, Egypte. Deze school was opgericht door Pantaenus, die de Griekse filosofie van Plato vermengde met het christendom.

- Clemens hielp bij het ontwikkelen van de valse leer van het vagevuur en geloofde dat de meeste mensen uiteindelijk gered zouden worden.
- Hij ontkende de unieke Godheid van Jezus en Zijn verzoening en zei: “De Logos van God werd mens, zodat u van de mens kunt leren hoe de mens God kan worden” (geciteerd uit Bernard McGinn, *The Presence of God*, Vol. 1 - “The Foundations of Mysticism”, p. 107). Jezus was daarom slechts het allerhoogste model voor het pad van goddelijkheid.

Tertullianus (c. 155 – c. 255)

- Tertullianus leefde in Carthago in Noord-Afrika (aan de Middellandse Zee in modern Tunesië, tussen Libië en Algerije).
- Alhoewel hij streed tegen het gnosticisme, verhef hij ook het gezag van de kerk boven wat toegestaan is in de Schrift. Hij leerde dat het gezag van de kerk door apostolische successie komt.
- Hij geloofde dat het brood van het Avondmaal letterlijk Christus was, en hij was bezorgd over het vallen van kruimels op de grond.
- Hij adopteerde het Montanisme¹, gelovend dat Montanus profetieën sprak onder goddelijke inspiratie.
- Hij leerde dat weduwen die hertrouwden hoererij pleegden. Zo verheerlijkte hij de toestand van maagdelijkheid op een onschriftuurlijke manier, en deze ketterij werd door de rooms-katholieken overgenomen in hun monastieke systeem van ongehuwde monniken en nonnen en in hun leer dat priesters niet kunnen trouwen. Het Nieuwe Testament moedigt jongere weduwen aan om te hertrouwen (1 Timotheüs 5:14).
- Hij leerde dat de doop dient voor de vergeving van zonden.
- Hij classificeerde zonden in drie categorieën en geloofde in belijdenis van zonden aan een bisschop.
- Hij zei dat de menselijke ziel in een visioen werd gezien als “teder, helder, en met de kleur van lucht”.
- Hij leerde dat er een tijd was dat de Zoon van God niet bestond en God niet een Vader was.
- Hij leerde dat Maria de tweede Eva was die door haar gehoorzaamheid de ongehoorzaamheid van de eerste Eva herstelde. Dit was een opstapje naar de vele ketterijen van de Rooms-Katholieke Kerk over Maria.

Cyprianus (? – 258)

- Cyprianus was de “bisschop van Carthago” in Afrika.
- Hij was tiranniek en rijk en hij schreef tegen de Novatiaanse [→ Novatianus] kerken wegens hun pogingen een zuiver kerkklidmaatschap te behouden. Het kon hem niet schelen of kerkleden bewijs gaven van de nieuwe geboorte, zolang ze zich maar conformeerden aan uiterlijke rituelen.
- Cyprianus verdedigde de onschriftuurlijke leer dat bepaalde bisschoppen gezag hadden over vele kerken en dat alle herders zich moesten onderwerpen aan hen.
- Hij ondersteunde de ketterij van kinderdoop.
- Geen wonder dat Cyprianus tot een van de “heiligen” van de RKK gemaakt werd.

Origenes (185 – 254)

---

¹ Vroeg-christelijke religieuze beweging, veroorzaakt door Montanus, die ca. 156 in Klein-Azië in gezelschap van twee profetische vrouwen, Priscilla en Maximilla, optrad met een extatische en rigoristische prediking. Hij verkondigde dat weldra het nieuwe Jeruzalem en het duizendjarige rijk zouden aanbreken. Montanus meende dat in hem de H. Geest, de ‘Paracleet’, was gekomen. Het montanisme verbreidde zich tot in Rome en heeft zich, vnl. in Klein-Azië, weten te handhaven tot in de 6de eeuw. De invloedrijkste aanhanger ervan was Tertullianus (Encarta 2000).

- Alhoewel hij zwaar vervolgd en gemarteld werd voor de zaak van Christus, onder keizer Decius in 250, en hoewel hij het christendom verdedigde tegen bepaalde ketteren, verwierp hij het geloof dat eens aan de heiligen was overgeleverd (Judas 3) en onderwees hij vele grove ketterijen. Origenes stichtte in een school in Caesarea, van waaruit hij zijn dwalingen wijd en zijd uiteenzette door middel van zijn leerlingen en zijn geschriften.
- Zijn karakter werd beschreven door de lutheraanse historicus Mosheim als: “een samenstelling van tegenstellingen, wijs en onwijs, schrander en dom, oordeelkundig en onoordeelkundig; de vijand van bijgeloof en haar beschermheer; een vurig verdediger van het Christendom en haar verderver; energiek en besluiteloos; iemand aan wie de Bijbel veel te danken heeft en van wie hij veel heeft geleden”.
- Wij geloven *niet* met Mosheim dat de Bijbel veel aan Origenes te danken heeft, maar ongetwijfeld heeft de Bijbel veel geleden door zijn toedoen.
- We zijn het eens met Joseph Milner die zei dat “niemand de kerk meer schade had berokkend dan Origenes” (*History of the Church of Christ*, geciteerd uit R.C. Shimeal, *The Second Coming of Christ*, 1873, p. 15).
- Origenes “geloofde niet in de volledige inspiratie en onfeilbaarheid van de Schrift, en was van mening dat de geïnspireerde mannen veel dingen op duistere wijze begrepen en verklaarden” (*Discussies van Robert Lewis Dabney*, I, p. 383).
- Hij verwierp de letterlijke geschiedenis van de vroege hoofdstukken in Genesis, en van Satan die de Heer Jezus op een hoge berg voerde en Hem de koninkrijken van de wereld aanbood (Will Durant, *The Story of Civilization*, Vol. III, p. 614). Durant citeert Origenes: “Wie is zo dwaas om te geloven dat God, als een landman, een tuin in Eden heeft geplant en er een Boom des Levens in heeft geplaatst ... zodat degene die van de vrucht heeft geproefd, het leven heeft verkregen?” Origenes ontkende de letterlijke schepping beschreven in Genesis 1-2 en de letterlijke val van Genesis 3.
- Hij ontkende de Bijbelse leer van de Drie-eenheid. Origenes’ “opvattingen over de Drie-eenheid schommelden tussen het Sabellianisme² en het Arianisme. Hij ontkende uitdrukkelijk de consubstantiële eenheid van de Personen en de eigenlijke incarnatie van de Godheid” (Dabney, I, p. 384).
- Hij geloofde dat de Heilige Geest het eerste schepsel was dat door de Vader door de Zoon werd gemaakt.
- Hij leerde dat Jezus een geschapen wezen is en niet de eeuwige Zoon van God. “Hij had een afwijkende kijk op de aard van Christus, die aanleiding gaf tot de latere Ariaanse ketterij” (‘Origenes’, *Encyclopedia of Christian Apologetics*). Dat Origenes geloofde dat Jezus Christus een oorsprong had, blijkt duidelijk uit deze uitspraak: “Ten tweede, dat Jezus Christus Zelf, die gekomen is, geboren is uit de Vader vóór alle schepselen; en nadat Hij de Vader had gediend bij de schepping van alle dingen,--want door Hem zijn alle dingen gemaakt” (Origenes, geciteerd door W.A. Jurgens, *The Faith of the Early Fathers*).
- Hij leerde dat de mens goddelijk kan worden zoals Jezus goddelijk is. “Want christenen zien dat met Jezus de menselijke en de goddelijke natuur beginnen met elkaar verweven te worden, zodat door gemeenschap met het goddelijke de menselijke natuur goddelijk zou worden, niet alleen in Jezus, maar ook in allen die geloven en die het leven gaan leiden dat Jezus onderwees...” (*Tegen Celsus*, 3:28). Deze bewering is op drie punten grove ketterij: het leert dat Jezus’ God-

---

² Sabellianisme: Een vorm van Unitarisme genaamd naar Sabellius, een derde-eeuwse Afrikaanse bisschop. Het is de visie dat God niet enkel één enkele essentie is maar ook één enkele persoon. Dus zijn de namen Vader, Zoon en Heilige Geest geen persoonlijke namen maar relatiewijzen van de goddelijke persoon in Zijn handelen met de mens. Volgens Sabellianen verwijst de term Vader naar deze ene goddelijke persoon wanneer Zijn onbegrijpelijke grootheid en soevereiniteit in de kijker staan. Zoon refereert naar Zijn Openbaring aan de mens en Zijn vleeswording. Heilige Geest verwijst naar Zijn onmiddellijk werken op het schepsel in de werken van creatie, voorziening of genade. In moderne tijden hebben het Swedenborgianisme en de zogenoemde “Oneness”-sekten Sabellianistische zienswijzen geadopteerd.

heid niet uniek is, maar een model is voor alle mensen, dat verlossing wordt bereikt door Jezus' leer te volgen, en dat de mens goddelijk kan worden zoals Jezus.

- Origenes leerde de doop van wedergeboorte en de verlossing door werken. “Na deze punten wordt ook geleerd dat de ziel, die een substantie en leven heeft dat haar eigen is, na haar vertrek uit deze wereld zal worden beloond naar haar verdiensten. Ze is bestemd om ofwel een erfenis van eeuwig leven en zaligheid te verkrijgen, als haar daden dat hiervoor hebben bewerkstelligd, óf om te worden overgeleverd aan het eeuwige vuur en de eeuwige straf, als de schuld van haar misdaden dat daarvoor zal hebben gebracht” (Origenes, geciteerd door W.A. Jurgens, *The Faith of the Early Fathers*). “[Hij] had blijkbaar geen duidelijk begrip van de Paulinische leer van rechtvaardiging door geloof” (Louis Berkhof, *The History of Christian Doctrines*, p. 65). Dit is een belangrijk feit, omdat het betekent dat het evangelie, dat Origenes onderwees, een vals evangelie was en dat hij daarom onder Gods vloek stond (Galaten 1:6-8).
- Hij geloofde in een vorm van vagevuur en universalisme (alle mensen zullen gered worden), en in de overtuiging dat zelfs Satan gered zou worden. “Laten we nu eens kijken wat er bedoeld wordt met het dreigen met eeuwig vuur. ... Door deze woorden schijnt te worden aangeduid dat iedere zondaar voor zichzelf de vlam van zijn eigen vuur ontsteekt en niet wordt ondergedompeld in een vuur dat tevoren door iemand anders is ontstoken of dat reeds vóór hem bestond. ... En wanneer deze ontbinding en verscheuring van de ziel door middel van vuur tot stand is gebracht, zal zij daarna ongetwijfeld worden gestold tot een steviger structuur en tot een herstel van zichzelf” (Origenes, geciteerd door W.A. Jurgens, *The Faith of the Early Fathers*).
- Hij geloofde dat de zielen van de mensen pre-existent zijn en dat sterren en planeten mogelijk een ziel hebben. “Met betrekking tot de zon, de maan en de sterren, of ze levende wezens zijn of zonder leven, is er echter geen duidelijke overlevering” (Origenes, geciteerd door W.A. Jurgens, *The Faith of the Early Fathers*).
- Hij ontkende de lichamelijke opstanding en beweerde dat het opstandingslichaam bolvormig en niet-materieel is en geen leden heeft. “Hij ontkende de tastbare, fysieke aard van het opstandingslichaam in duidelijk contrast met de leer van de Schrift” (*Encyclopedia of Christian Apologetics*, “Origenes”). Hij werd op dit punt veroordeeld door het Concilie van Constantinopel.
- Origenes verwierp het getuigenis van de apostel Paulus in Kolossenzen 2:16-23 en leefde als een asceet. Hij castreerde zichzelf zelfs in zijn dwaze ijver voor de vermeende superieure heiligheid van het “celibaat” boven het huwelijk.
- Origenes was ook een van de belangrijkste grondleggers van de allegorische methode van Bijbelinterpretatie, die de Bijbel verandert in een neus van was die naar eigen goeddunken kan worden gedraaid. Hij beweerde dat det “de Schrift weinig nut heeft voor degenen die haar letterlijk begrijpen”. Hij beschreef de letterlijke betekenis van de Schrift als “brood” en moedigde de student aan om verder te gaan dan dit naar de “wijn” van allegorisme, waardoor men bedwelmd kan raken en naar hemelse sferen kan worden getransporteerd. De commentaren van Origenes bevatten een schat aan fantasievolle interpretaties, rijk aan “ketterse herzieningen van de Schrift” (Frederick Nolan, *Inquiry into the Integrity of the Greek Vulgate*, p. 367).
- Wat het karakter van Origenes betreft, hij was “duidelijk oneerlijk en listig, en zijn oordeel zeer grillig. ... Als controversiële persoon was hij volkomen gewetenloos (*Discussies van Robert Lewis Dabney*, I, p. 383).

Eusebius van Caesarea (270 – 340)

- Eusebius verzamelde de geschriften van Origenes en promoveerde zijn dwaalleringen.
- Constantijn de Grote, die kerk en staat in het Romeinse Rijk had verenigd en daarmee de basis had gelegd voor de oprichting van de Rooms-Katholieke Kerk, huurde Eusebius in om enkele Griekse Nieuwe Testamenten te produceren. Veel tekstuele autoriteiten hebben Vaticanus en Sinaiticus, de manuscripten die zo vereerd worden door moderne tekstcritici, geïdentificeerd als twee van de kopieën van het Griekse Nieuwe Testament die door Eusebius zijn gemaakt. Frede-

rick Nolan en andere autoriteiten hebben Eusebius ervan beschuldigd veel veranderingen in de tekst van de Schrift aan te brengen.

- Veel van de opgemerkte omissies (weglatingen) in de moderne versies kunnen teruggevoerd worden tot deze periode, inbegrepen Markus 16:9-20³ [volg deze link] en Johannes 8:1-11⁴ [pe-rikoop *De Aldutera*; volg de link]. Na intensief onderzoek concludeerde Frederick Nolan dat Eusebius “die passages schrapte in zijn editie” (Nolan, p. 240). Deze manuscripten bevatten ook de valse apocriefe geschriften “de herder van Hermas” en “het evangelie van Barnabas”. Origenes beschouwde deze twee ongeïnspireerde, fantasierijke boeken als canonieke Schrift (*Good-speed, The Formation of the New Testament*, p. 103).

Hiëronymus (Sophronius Eusebius Hiëronymus) (340 – 420)

- Hiëronymus werd door Damasus geroepen, de bisschop van Rome, om een standaard Latijnse Bijbel te produceren. Dit werd gecompleteerd tussen 383 en 405 en werd de geadopteerde bijbel van de RKK. Hij wordt algemeen de Latijnse Vulgaat⁵ genoemd (wat gemeenzaam, volks betekent).
- Modern tekstueel criticus Bruce Metzger zegt dat de Griekse manuscripten, gebruikt door Hiëronymus, “blijkbaar behoorde tot het Alexandrijnse type tekst” (Metzger, *The Text of the New Testament*, p. 76). Dit betekent: ze zijn van dezelfde familie als deze die aan moderne⁶ bijbelvertalingen ten grondslag liggen. Kenyon en Robinson bevestigen dit (Kenyon, *The Text of the Greek Bible*, p. 88; Robinson, *Ancient Versions of the English Bible*, p. 113).
- Dit betekent dat de Latijnse Vulgaat, geadopteerd door Rome, hetzelfde type van tekst vertegenwoordigt als de besmette Griekse tekst die ten grondslag ligt van moderne versies. Deze moderne versies⁷ verwijderden algemeen “God” uit 1 Timotheüs 3:16 en bevatten veel andere corrupties.⁸
- Hiëronymus was diep toegewijd aan de ketterij van ascese, geloofde dat de staat van maagdelijkheid spiritueel superieur was aan die van het huwelijk en eiste dat kerkleiders ongehuwd waren. “... Geen enkele persoon heeft zoveel gedaan om het monnikendom populair te maken in de hogere rangen van de samenleving” (James Heron, *The Evolution of Latin Christianity*, 1919, p. 58). Hij leefde een afgesloten leven in ongehoorzaamheid aan het gebod van de Bijbel om uit te gaan en het evangelie te prediken aan elk schepsel (Markus 16:15).
- Hiëronymus geloofde in de verering van “heilige relikwieën” en de beenderen van dode christenen (Heron, pp. 276, 77).
- Hiëronymus “heeft een leidende en invloedrijke rol gespeeld in het ‘openzetten van de sluisdeuren’ voor het aanroepen van heiligen”, en leerde “duidelijk en nadrukkelijk dat de heiligen in de hemel de gebeden van mensen op aarde horen, voor hen bemiddelen en hun de hulp van boven zenden” (Heron, pp. 287, 88).
- Hiëronymus leerde dat Maria de tegenhanger was van Eva, zoals Christus de tegenhanger was van Adam, en dat door haar gehoorzaamheid Maria instrumentaal werd in het helpen verlossen van het menselijke ras (Heron, p. 294). Hij leerde ook dat Maria eeuwig maagd is.
- Hiëronymus geloofde in de zegen van “wijwater”, wat een belangrijke praktijk werd in de rooms-katholieke kerk (Heron, p. 306).

³ <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Markus16.pdf>

⁴ <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/adultera.pdf>

⁵ Vulgaat: De Vulgaat dankt zijn naam aan de uitdrukking *versio vulgata*, “volks Latijn” en was geschreven in alledaags Latijn (*sermo humilis*) in een bewust onderscheid van het elegante Ciceroniaanse of literaire Latijn waar Hiëronymus een meester in was. (Wiki).

⁶ Maar corrupte.

⁷ Zie <http://www.verhoevenmarc.be/bijbelcorrupties.htm>

⁸ Zie <http://www.verhoevenmarc.be/bijbelcorrupties.htm>

- Hiëronymus rechtvaardigde de doodstraf voor “ketteren” (Heron, *The Evolution of Latin Christianity*, p. 323).
- Wat betreft zijn geest en karakter werd Hiëronymus beschreven door een onverstandige historicus die zelfs veel respect voor hem had, met deze woorden: “zo’n prikkelbaarheid en bitterheid van temperament, zo’n heftigheid van onbeheerste hartstocht, zo’n onverdraagzame en vervolgende geest, en zo’n onstandvastigheid van gedrag” (Schaff, *History of the Christian Church*, III, p. 206).
- Hiëronymus had een bijzonder haatdragende houding ten opzichte van degenen die het eenvoudige nieuwtestamentische geloof volgden en weigerden de ketterijen te aanvaarden die hij en zijn aanhangers predikten. Zijn geschriften tegen deze mannen werden gekenmerkt door de meest hatelijke, wrede taal. Vigilantius, Jovinianus en Helvidius behoorden tot de mannen op wie Hiëronymus tekeer ging. Deze mannen verwierpen de valse tradities die door de vroege leiders van de Roomse Kerk werden toegevoegd, waaronder de kinderdoop, het gedwongen celibaat, de aanbidding van martelaren en relikwieën, en de zondeloosheid en eeuwige maagdelijkheid van Maria. Hiëronymus overlaadde deze mannen met scheldwoorden en noemde hen honden, maniakken, monsters, ezels, domme dwazen, tweepotige ezels, veelvraters, dienaren van de duivel, krankzinnigen, “nutteloze vaten die zouden worden versplinterd door de ijzeren roede van apostolisch gezag”. Hij zei dat Helvidius een “stinkende mond had, beladen met een bedorven stank, tegen de relikwieën en as van de martelaren” De baptistenhistoricus Thomas Armitage merkte op: “De pen van Hiëronymus werd zeer aanstootgevend gemaakt door zijn vermalende tirannie en verward humeur. Hoe fout hij ook was, hij kon geen tegenspraak dulden” (*A History of the Baptists*, I, p. 207).
- Het is duidelijk dat Hiëronymus veel van de valse leringen en houdingen in zich had opgenomen die uiteindelijk de diep gewortelde dogma’s en praktijken van de Rooms-Katholieke Kerk werden.

Ambrosius (339 – 397)

- Ambrosius was bisschop van Milaan, in Italië, in 374-397. Wegens zijn betrokkenheid in vele vroege leerstellige ketterijen, werd op zijn geschriften beroep gedaan door pausen en katholieke concilies. Ambrosius had een sterke invloed op Augustinus. De RKK maakte van hem een heilige en een kerkleraar.
- Ambrosius hanteerde de allegorisch-mystieke methode van bijbelinterpretatie, beïnvloed als hij was door Origenes en Philo.
- Hij leerde dat christenen toegewijd moesten zijn aan Maria, moedigde het kloosterleven aan, en geloofde in gebeden tot de heiligen.
- Hij geloofde dat de kerk de macht bezit om zonden te vergeven.
- Hij geloofde dat het Avondmaal des Heren een offeren van Christus is.
- Hij leerde dat maagdelijkheid heiliger is dan de huwelijke staat, en wanneer mogelijk moedigde hij jonge vrouwen aan niet te trouwen. Zijn leringen hierover plaveiden de weg voor het katholieke monastieke systeem.
- Hij sprak gebeden uit voor de doden.

Augustinus (354 – 430)

- Augustinus was besmet door valse leringen en hielp het fundament te leggen voor de vorming van de RKK. Om deze reden eerde Rome Augustinus als een van de “leraren van de kerk”.
- Hij was een vervolger en een van de vaders van de inquisitie van Rome. Hij zette aan tot vervolgingen tegen de Bijbelgetrouwe Donatisten die ernaar streefden bijbelse kerken in stand te houden en eisten dat kerkleden blijf gaven van berouw en wedergeboorte.

- Hij was een van de grondleggers van het a-millennialisme⁹, dat Bijbelse profetieën allegoriseerde en leerde dat de katholieke kerk het nieuwe Israël en het koninkrijk van God is.
- Hij leerde dat de verordeningen van de doop en het avondmaal tot verlossing zijn.
- Het ‘concilie’ van Mela, in Numidië¹⁰, in 416, samengesteld uit slechts 15 personen en voorgezeten door Augustinus, decreeteerde: “Ook is het het welbehagen van de bisschoppen dat **wie ontkent** dat pasgeboren kinderen van hun moeders, moeten gedoopt worden, of **dat wie zegt** dat de doop wordt toegediend tot vergeving van hun eigen zonden, maar **niet** vanwege de erfzonde, afgekomen van Adam en om te boeten door het wasbekken van de wedergeboorte, **VERVLOEKT** is” (Wall, *The History of Infant Baptism*, I, 265). Augustinus leerde dus dat zuigelingen moesten gedoopt worden en dat de doop hun zonden wegnam. Hij noemde allen die de kinderdoop verwierpen “ongelovigen” en “vervloekten”.
- Hij geloofde in de mythe van het vagevuur.
- Hij accepteerde de doctrine van het “celibaat” voor “priesters” en ondersteunde het decreet van “paus” Siricius van 387 dat verordeneerde dat elke priester die trouwde of weigerde te scheiden van zijn vrouw, getuchtigd moest worden.
- Hij verhief het gezag van de kerk boven dat van de Bijbel, zeggend: “Ik zou het evangelie niet geloven, tenzij ik daartoe bewogen werd door het gezag van de katholieke kerk” (geciteerd door Johannes Paulus II, *Augustinusum Hyponensem*, Apostolic Letter, Aug. 28, 1986, www.cin.org/jp2.ency/augustin.html).
- Hij geloofde dat ware interpretatie van de Schrift wordt afgeleid uit de verklaring van kerkconcilies (Augustinus, *De Vera Religione*, xxiv, p. 45).
- Hij interpreteerde de vroege hoofdstukken van Genesis op figuurlijke wijze (Dave Hunt, “Calvin and Augustinus: Two Jonahs Who Sink the Ship”, *Debating Calvinism: Five Points, Two Views* door Dave Hunt en James White, 2004, p. 230).
- Hij leerde dat God van tevoren sommigen had beschikt voor redding en anderen voor vervloeking en dat de genade van God onweerstaanbaar was voor de ware uitverkorenen. Johannes Calvijn van de 16de eeuw gaf zelf toe dat zijn TULIP-theologie¹¹ [volg deze link] over de “soevereiniteit van God”, betrokken werd van Augustinus. Calvijn zei: “Als ik geneigd zou zijn om een heel boek over Augustinus samen te stellen, zou ik mijn lezers gemakkelijk kunnen laten zien, dat ik geen andere woorden nodig heb dan de zijne” (Calvin, *Institutes of the Christian Religion*, Book III, chap. 22).
- Hij leerde de ketterij van apostolische successie vanaf Petrus (Hunt, *ibid.*, p. 230).

Johannes Chrysostomus (347 – 407)

- Chrysostomus was een leider in Antiochië, in het Griekse deel van de katholieke kerk van die dagen. Hij werd “patriarch” van Constantinopel in 398.
- Hij geloofde dat het brood letterlijk Jezus Christus wordt in de mis.
- Hij leerde dat kerktraditie gelijk kan zijn aan de Schrift.

Cyrillus van Alexandrië (376 – 444)

- Cyrillus was de “patriarch” van Alexandrië en ondersteunde veel van de dwalingen die leidden tot de vorming van de katholieke kerk.
- Hij promoveerde de verering van Maria en noemde haar de *Theotokos*, of God-draagster.

⁹ A-millennialisten interpreteren Christus’ duizendjarige rijk (millennium) in een geestelijke betekenis. Zij geloven wel in de Tweede Komst, maar verworpen het idee van een letterlijke duizendjarige regering op aarde.

¹⁰ Numidië: vandaag het noorden van Algerije en een deel van Tunesië. Numidië waren Berbers, de oorspronkelijke bewoners van Noord-Afrika. (Wiki).

¹¹ <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/calvinisme.pdf>

- In 412 zette Cyrillus aan tot vervolging van de Donatistische christenen.

EEN WAARSCHUWING OVER DE MACHT VAN DE KERKVADERS OM U TOT ROME TE LEIDEN

Nu we een aantal ketterijen beschouwd hebben die de “kerkvaders” doorzuurden, is het niet verwonderlijk dat een onkritische studie van hun geschriften mensen kan weg leiden naar Rome. Dat is het waar die geschriften ze allemaal naartoe sturen!

--- (sterke inkorting).

Laat dit een luide waarschuwing zijn voor hen die oren hebben om de waarheid te horen. Wij moeten de “kerkvaders” niet bestuderen. Wij moeten er zeker van zijn wedergeboren te zijn en dat de Heilige Geest in ons woont als onze Leraar (1 Johannes 2:27), en daarna moeten we ijverig aan bijbelstudie doen en dichtbij Christus wandelen en we moeten stevig gegrond worden in de waarheid, opdat we niet op een dwaalweg worden gebracht door de kuiperijen van de duivel en alle woeste winden van dwaling in onze dagen.

“Dwaal niet: slecht gezelschap bederft goede zeden” (1 Korinthiërs 15:33).

“Opdat wij geen kleine kinderen meer zouden zijn, heen en weer geslingerd door de golven en meegesleurd door elke wind van leer, door de bedriegerij van de mensen om sluw tot dwaling te verleiden” (Efeziërs 4:14).

---

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm